

D I N G S D A G, den 10 Augustus.

's Hertogenbosch, den 15 Augustus.

De Gouverneur der Provincie Brabant, vernomen hebbende, dat vele Veldwachters in het oorzakelijk denkbeeld zijn, even of thans de Jagt en Visscherij geheel buiten hun opzigt zonde zijn geraakt.

En overwegende, dat daaruit in de tegenswoordige omstandigheden zeer nadeelige gevolgen voor de Jagt en Visscherij, zouden kunnen profluieren, haast zich door middel van het Dagblad, de provisioneel fungerende Burgemeesters der respectieve Gemeenten binnen deze Provincie aantschrijven, om hunne Veldwachters niet alleen onder het oog te brengen, dat zij voortdaring verplicht blijven op de overredingen der wetten op de Jagt en Visscherij geamaneerd te surveilleren, maar ook dezelve te gelasten daarop voortaan en vooral thans met verdubbelde ijver waakzaam te zijn, terwijl hunne goede diensten deswegens te doen, ook niet onbeloofd zullen blijven.

's Bosch, den 15 Augustus 1815.

De Gouverneur voornoemd,
C. G. HULTMAN.

De Gouverneur der Provincie Brabant, ontvangen hebbende eene missive van Z. E. den Heere Commissaris Generaal voor het Departement van Oorlog van den 5 dezer maand No. 69, houdende kennisgeving, dat E. Bij circulaire aanschrijving de Auditeurs Militair in de onderscheidene districten heeft opgedragen het uitbetalen der Premie van één en twintig guldens, welke bij het 8e artikel van het Besluit van het Koninklijk Hoofdbesluit van den 10^{den} Junij 1814 No. 58, bevattende algemeen pardon voor de deserteurs der landmacht, is toegezegd, aan ieder die een deserteur heeft ontdekt, met dat gevolg, dat hij in handen der Justitie gerake en als deserteur gestraft worde; brengt zulks bij deze ter kennis van de Burgemeesters en andere Beambten binnen deze Provincie, die zulks eenigzins zouden kunnen aangaan, met last aan dezelve om te zorgen, dat zulks in hunne Gemeenten de vereischte publiciteit ontvange, en herhaalt tevens voorschreve Autoriteiten, dat zij voort te beijveren en hunne maatregelen te verdubbelen, dat niet alleen de deserteurs, maar ook de zichtschildhoudende en onwillige Lotelingen aller wegen worden opgespoord, aangehouden, en naar het Bataillon gezonden, waartoe dezelve behooren, zullende het den Gouverneur steeds tot genoegen verstrekken, de Burgemeesters, welke van de betragting dezer hunne zoodanige verplichting bijzondere bewijzen geven, gunstig aan het Gouvernement bekend te maken.

's Bosch den 11 Augustus 1814.

De Gouverneur voornoemd,
C. G. HULTMAN.

De Gouverneur der Provincie Brabant, in ervaring gekomen zijnde, dat sommige Notarissen en Particulieren zich veroorloven, binnen de Gemeenten derzelve Provincie Publicatien en Affixien te doen, zonder voorkennis van de plaatselijke autoriteiten.

En in aanmerking nemende, dat zulks niet alleen onvoegelijk is, maar dat daardoor ook moeilijk wordt gemaakt de surveillance op den rigtigen opbrengsvan de Belasting op het buitengewoon Zegel.

B E S L U I T:

Art. 1. Dat voortaan een ieder, het zij Notaris, het zij particulier, welke verlangen mogt eenige bevestiging of affixie binnen deze Provincie te doen, aangehouden zijn door van den plaatselijken Burgemeester vooraf kennis te geven, zullende de Burgemeester ten hynke, dat hierna voldaan zij, zijne visa op dezelve stellen.

Art. 2. Dat overal waar zoodanige publicatien en affixien verlangd worden, dezelve zullen moeten geschieden in de steden door de personen, daartoe van

ouds gequalificeerd, en ten platte Lande door den Veldwachter der Gemeente, onder betaling door de belanghebbende van drie stuivers voor de publicatie en drie stuivers voor de affixie. Indien deze laatste mede benoemd te worden, zullende de Veldwachter of zoodanig ander bevoegd persoon, wel uitdrukkelijk gelast, geen publicatie of affixie van zaken te doen, dan waarop het visa van den Burgemeester is gesteld, en waarvan het verschulde regt op het buitengewoon zegel blijkt voldaan te zijn.

Art. 3. Dit besluit zal, door middel van het provinciaal Dagblad, worden gebragt ter kennis van de ingezetenen dezer Provincie, ten einde zich eenieder, daarbij geconcerneerd, dien overeenkomstig gedrage.

's Hertogenbosch den 11 Augustus 1814.

De Gouverneur voornoemd,
C. G. HULTMAN.

De Gouverneur der Provincie Brabant, ontvangende, dat vele ambtenaren in deze Provincie, welke tractementen en verdere vaste toelagen op maandelijksche door den Gouverneur aan zijne Excellentie den heere Secretaris van staat voor de Binnelandsche zaken ingezonden wordende tractementenlijsten, betaald worden, ingebreke blijven, da van hun, bij advertentie van de Commissarissen Generaal van het Departement der Monden van den Rijn, van den 29 Maart 1814, geplaatst in het dagblad van den 1ste April daar aan volgende, gevraagde maandelijksche tractementen en toelagen id te betalen.

Brengt bij deze ter kennis van alle de daar bij geconcerneerden, dat de voorschreven staten, welke niet meer in tripla maar alleen enkel en op ongezegeld papier moeten worden opgemaakt, door hen zullen behooren te worden geformeerd op den laatsten dag van iedere maand, en als dan dadelijk afgezonden, ten einde uiterlijk op den 2 der volgende maand bij den Gouverneur te kunnen inkomen, en dat voortaan de voorschreven staten, ongeval van verandering maandelijks te worden opgemaakt, zullende het besluit, krachtens welk, de den datum waarop de verandering, zoo in het personeel, als in de tractementen, plaats heeft; zullende de Gouverneur zich in de onaangename verplichting bevinden om, ten einde niet verantwoordelijk te worden voor de erreurs, die ten deze zouden kunnen plaats hebben, de zaken welke niet stiptelijk aan deze oproeping voldoen, van de tractementslijst aftelaten, in welk geval zij het alleen aan hun zelve zullen te wijten hebben, in dien zij geene voldoening van 't hun Competerende erlangen; wordende dien onverminderd de officieren bij de regtbanken van eersten rang in deze Provincie en nog geinviteerd, om met het inzenden der van hun, bij missive van den Gouverneur van den 4 Junij 1814 verzochte opgaven van de voorgevallene veranderingen ten opzichte van de justitiële ambtenaren te continueren, en te zorgen, dat dezelve almede voor, of uiterlijk op den 2 van iedere maand bij den Gouverneur inkomen.

's Bosch den 12 Augustus 1814.

De Gouverneur voornoemd,
C. G. HULTMAN.

De Houtvester van het 2de District Provincie Brabant adverteerd: dat de te hoene verzoeken tot registratie en permissie omtrent de Jagt en Visscherij moeten zijn ingerigt: Volgens de bepalingen door den Opperhoutvester ter kennis van alle Belanghebbende in de Staten Courant van den 1 Augustus 1814 No. 177, gebragt. 2°. Dat bij het inleveren derzelve persoonlijk 6 Stuivers moet worden betaald, volgens Besluit de dato 11 Julij 11. art. 52; en 3°. Dat dezelve uiterlijk voor den 20 dezer maand Augustus mee-

tén zij ingeleverd; zullende anders; en na die tijd geen regaard op dezelve geslagen worden.

TILBURG, De Houtvester in het 2de District Provincie Brabant
13 Aug. 1814. VAN HOGENDORP VAN HOFWEGEN VAN TILBURG.

's HERTOGENBOSCH, den 15 Augustus.

Gepasseerde Vrijdag kwam alhier binnen een Bataillon Jagers van het Hanoveraansch Legioen, sterk zoo man, dewelke alhier tot zondag verbleven, en alstoen vervangen wierden door een Bataillon Infanterie van dat zelfde Legioen, welke naar men verneemt door nog meerdere van die troepen zullen gevolgd worden; de schoonheid dezer troepen en hun fraai krijgsmuziek vestigde ieders aandacht. Zij slaan allen den weg in naar Brabant.

B E L G I E N

BRUSSEL, den 7 Augustus.

De dienstdoende kamerheer heeft de eer te berigten, dat Z. K. H. de Souverein Vorst der Vereenigde Nederlanden, des dingsdag en vrijdags op den middag, audience zal verleenen.

Men wordt verzocht zich, daags te voren, bij geschrifte, aantemelden, en zich vooraf op de lijst te plaatsen.

De baron D'ABLAING DE GIESSENBERG.

Men meent uit sommige schikkingen te kunnen opmaken, dat de tollinie langs de Maas aldaar niet lang zullen verwijlen, doch dat alle de landen op den linker-oever van den Rhijn tot het generale gouvernement van Belgie zal gebragt worden. In dat geval zouden de Pruisen op den rechter-oever van den Rhijn overgaan en het land aldaar van Wezel af tot aan de Lahn bezetten. De tijd zal leren wat daarvan zij.

GENÈ, den 8 Augustus

Eergisteren avond zijn de drie Commissarissen van het Engelsch Gouvernement, om met de Amerikaansche Afgezanten over den vrede tusschen Groot-Brittannië en de Vereenigde Staten te handelen, in deze Stad aangekomen, en namen hun verblijf in het hôtel den Gouverneur, alwaar zij gisteren door den Secretaris van de Amerikaansche Legatie begroet zijn. Men verzekert stellig dat de opening van het Congres in de stad der Gebouwen van het voormalig Karthuizer-Klooster, plaats hebben zal.

F R A N K R I J K

P A R Y S, den 8 Augustus.

De zitting der afgevaardigden van Vrijdag den 5 Augustus, schoon tot een zeer gewigtig einde bestemd, is van geenen langen duur geweest; maar het daarbij behorende zal waarschijnlijk gewigtige, en zoo men hoopen mag goede gevolgen hebben voor de toekomst. Zie hier wat er voorgevallen is: Tijdens het uitlezen van het rapport omtrent de vrijheid van de drukpers, hadden zeer vele toehoorders, en vooral dames, zich in bezit gesteld van een deel der banket, de voor de afgevaardigden selven bestemd zijn. De kamer raande als toen enige ijschikkelijkheid, maar van toen af aan kon men vooruit zien, dat in het vervolg het reglement naar den letter ten uitvoer gelegd zou worden. Het in overweging nemen van het rapport, tegen vrijdag aangekondigd zijnde, had een nog sterker toestroom toe weeggebragt dat te voren; en reeds lang voor het openen der zitting waren de banken wedertom bezet. Het scheen dat de afgevaardigden raadpleegden wat te doen. Men begon met, door de indringers eenige ruimte te doen maken, als zijnde er voor de afgevaardigden zelven nauwlijks plaats overgebleven om te zitten; doch dit was nog niet genoeg om aan het reglement te voldoen. Vervolgens verkondigden de leden dat er geen zitting geschiedt ten welken ook niet, was in staat om het getal der nieuwsgierigen te vermindern. Eindelijk ten twee ure bestond het overblijfsel van de zitting, en terstond daarop zeide een der secretarissen: „De wet van den heer president is dat ik art. 90 van het reglement voorleze.“ Hierop las hij het bedoeld art. voor, het welk zegt, dat wanneer de zitting geopend is, geen vreemde, onder eenig voorwendsel hoegenaamd, in de zaal mag blijven. Een der leden (de heer Desfourneaux) vroeg het woord tegen den president en de secretarissen. De president geene schikkingen ziende maakte tot ontlediging der zaal, verklaarde, dat bijaldien de toehoorders zich niet van het reglement onderworpen, hij genoodzaakt zou zijn, de zitting tot eenen anderen dag te verschuiven. De leden verdubbelden hierop hunne pogingen, en zelfs een groot aantal der leden poogde, door overreding en vriendelijke vermaningen, de menigte over te halen om de zaal te verlaten. Een deel, ongeveer een derde, gehoorzaamde, maar de overigen bleven hardnekkig, en de president zag zich gedwongen om zijne bedreiging, die in zich zelven eene toegeslijkheid was, vermits hij het regt had om het reglement ten uitvoer te doen leggen, te vervullen; verklarende de zitting geadjourneerd tot morgen. Verscheidene stemmen beantwoorde die verklaring met het geroep van neen! neen! doch de president herhaalde dezelve en de leden verlieten de zaal. Alleenkens werd dezelve mede ont-ruid door de indringers en men merkte op, dat de hardnekkigsten en de onbeschaamdsten het laatst achterbleven, misschien wel geloovende, dat de vergadering zich tot eene vernedende kunstgreep van bedrog verlaagd had, en van hen ontslagen te geraken. In dit vermoeden, te leur gesteld, verlieten zij eindelijk allen, terwijl de leden zich met den arbeid in hunne bijzondere bureaux gingen bezig houden.

Men drijft met regt hier een weinig de spijt mede; het is zelfs meer dan belagchelijk, dat een der belangrijkste sychamen van Staat niet meester zoude zijn hare zittingen ongestoord te kunnen houden,

en daarin door eene menigte menschen, die meer komen om hunne nieuwsgierigheid te voldoen of wel om hun tijd te slijten, dan wat uit een waar belang voor de algemeene zaak, verhinderd kan worden. men ziet met ongeduld de zitting van morgen te gemoet, waarin deze belangrijke zaak zal behandeld worden, welke sedert eenigen tijd het onderwerp van bijna alle publieke gesprekken uitmaakt.

Op den 6 heeft, eindelijk, ongestoord, de discussie omtrent de vrijheid van de Drukpers, bij de Afgevaardigden een aanvang genomen. De minister van Binnenlandsche Zaken, Abt de Montesquieu, was wederom tegenwoordig. De vele aars voor en tegen het ontwerp van wet volgden elkander beutelings op de tribune. De eerste waren de heeren Flurij, Tuault en onder eenige wijzigingen ook de heer Coulard. Tot verwerping des voorgeslagen wet, spraken de heeren Gallois, Darbaux, en wel inzonderheid de heer Dumolard, wiens redevoering de overige zoo zeer in heftigheid te boven ging, dat zulks oorzaak schijnt geweest te zijn, dat van alle de adviezen aan het zijde alleen, bij eene kleine meerderheid, de eer van het drukken ontzegd is. Ten slotte zeide hij: „De minister heeft bij het aanbieden der Concept-Wet gezegd, dat het karakter der Fransche Natie geene meerdere vrijheid gedoogde; dat wij van de natuur eene vlugtigheid van verbeelding ontvangen hebben, die volstrekt beteugeld moet worden.“

„Heeft men niet ook onzen krijgsroem durven lasteren in een Pamflet, dat in overvloed aan u uitgedeeled werd op den dag zelven, toen de Concept-Wet u werd aangeboden? Men zeide er u in, dat die krijgseer alleen op persoonlijke zelfszucht gegrond was. De regtvaardiging onzer Krijgslieden zal in de geschiedenis en in onze harten gevonden worden.“

„Geheel Frankrijk is gelijkelijk de slavenij en losbandigheid moede. De Fransche eer is ongeschonden; Europas Vorsten erkennen zulks; zij hebben Bonaparte overwonnen, en beweren niet over de Franschen te hebben gezegpraald.“

„Ik herhaal het; zonder vrijheid van de Pers is er geene burgerlijke vrijheid. Franschen! zult gij het standbeeld der vrijheid met het doodsche lijkkloers laten overdekken? De Koning, die ons beheerscht, heeft ons de vrijheid der Drukpers als eene weldaad zijner beoefde op haar is het, dat de grondslagen der Monarchie gebouwd moeten worden.“

Onder alle de Sprekers die zich tegen het Rapport verhielen, en de Concept-Wet verdedigden, werd zulks het volledigst gedaan door den heer Flurij. Zie hier kortelijk wat hij gezegd heeft:

„Lid der centrale commissie, heb ik in de meening der minderheid gedeeld, die wenscht dat de Vergadering met eenige verandering de voorgeslagen Wet mag aannemen. De menschen, in maatschappij vergaderd, hebben begrepen, dat, wilden zij hunne geheele vrijheid niet verliezen, zij dezelve tot een gemeen goed moesten maken. Dien-volgens hebben zij wel een gedeelte hunner onafhankelijkheid willen opofferen, om het overschot in vrijheid te genieten; dit denkbeeld pas ik toe op de vrijheid der Pers. Ik ben voornemens te bewijzen, dat eene censuur overeenstemt met elke goede wetgeving, en dat zij niet strijdt met de onze. Vervolgens zal ik opgeven, welk soort van censuur mij voorkomt, het hest voor ons Gouvernement geschikt te zijne.“

„Hoe men zou aan de waakzaamheid der politie de schrijvers onttrekken willen, die zulke gevaarlijke middelen bezitten ter sterking der vergiftigers, den fakkel des brandstichters stuiten, en het zal niet geoorloofd zijn de uitgave van een geschrift te voorkomen, dat onheil onder het dak des Burgers gaat brengen, de eer van zijne vrouw of dochter gaat bezoedelen, den eerbied, aan het Gouvernement verschuldigd, gaat vernietigen, en geheel een volk tot oproer aanzettent.“

„Ondanks de wet, die ik mij opgelegd heb, om koelbloedig te onderzoeken, kan ik mijne verouderdiging niet weerhouden. Zijn de menschen voor de grondbeginselen voor de menschen gemaakt? Zijn wij nog in die tijden, toen een Kannibaal op het spreekgestoelte tot ons zeggen kon: dat onze Koloniën vergaan, liever dan de grondbeginselen! Helas! zij zijn vergaan, het gedrocht zelf is vergaan; maar ook zijne straf zal misschien een vruchteloos voorbeeld voor de nakomelingschap zijn.“

Men heeft gezegd, dat het 7ste Artikel der Constitutie alles be-slist, dat het gebiedt de misbruiken te beteugelen (réprimer) dat is te zeggen te straffen en niet te voorkomen. In onze taal betekent réprimer dan eens beletten, dan weder straffen en somwijlen beide.

Hier haalt de Spreker tot bewijs aan eenige voorbeelden uit. St. Evremont en de Montesquieu, als ook het gezeg van het Latijnsche Woordeboek, in het welk beide de woorden réprimer en prévenir worden overgezet door de uitdrukking accurrere malis. Bijna schaamt ik mij, zeide de heer Flurij, over deze taalviterij. Vervolgens overweegt hij de tegenwerping; dat de Pers zelve het hulpmiddel tegen hare mededelen aanbiedt. Zet men dan, roept de Spreker, uit, in het kamperk treden moeten tegen Schrijvers van beroep, die natuurlijk zoo vele voordeelen hebben zullen? Mog men een vreemde man Buisser dwingen, zich de Drukpers te laten gebruiken? Waar om een nog pas gehoren? Soet men dan als een gesteld aan de slagen van elk die het zal willen aanvallen? De oorlog der Pen, zegt men, is niet gevaarlijk. O! Mijne Heeren, de vrijheid der Drukpers is onder ons altoos de vrijheid van den sterksten geweest. Gedurende de Omwenteling is zij niets anders geweest dan de knods, die in handen van den sterksten gediend heeft om de partij van den zwaksten ter aarde te slaan. Van een anderen kant hoort het Publiek minnera de heid partijen met onpartijdigheid. Eene onverwinnbare neiging drijft hi altoos om gehoor te geven aan hen, die de Regering aantasten. Het eindigde vervolgens met voortstellen om de voorgeslagen wet zoodanig te veranderen dat men tot censur van het manuscript hen zelven kies die van ambtswege belet zouden zijn de Schrijver te veroordelen, en het geschrift aangeklaagd wierd; dat het Gouvernement eenen censur lieze uit de Registers of Advokaten; dat de Schrijver het regt hebbe insgelijks eenen te benoemen, en dat eindelijk de Rechterbank der Hoge eeren derden aanwijze, tot scheidsman tusschen hen beide.“

De volgende spreker was de heer Gallais; hij sprak tegen de voorgeselde wet, als in het algemeen strijdende met het achtste artikel van de konstitutie. Na eene kleine uitwijding tegen dezelve, zeide hij geerzins wilde dat het voorledene ons het tegenwoordige te vergeten; hij vroeg aan de kamer wat dezelver kracht uitmaakte. antwoordde tevens: „de opinie. Ja, de opinie du best nous gouverne. Men kan niet lezen kennen, indien zij aan eene wilskeuring censuur worden derworpen. Het is door dezelve dat gij het goede kunt verrijzen, en dezelve zult gij met een goed gevolg uw edele zending volbrengen, en tegelijk met de regering samen werken tot het geluk van't vaderland.“

De spreker eindigde met het ontwerp van wet zonder eenig verzet te verwerpen.

De volgende spreker was de heer Tuault. 'Mans zonderlinge voor-
 en de hevigheid waarmede hij zijne redevoering las, verwekte
 en gelach. Hij sprak sterk voor het voorgestelde ontwerp en tegen
 onbegrensde vrijheid van de drukpers. Ik wil niet, zeide hij, dat
 misbruik make van de drukpers; ik wil even misbruik maken
 geduld. (Men lachte.) Wij zijn geene registers, wij zijn poli-
 eke magistratspersonen. Alles wat eenmaal gebeurd is, kan meer
 heuten. Dat men een brug over de rivier legge, zulks keir ik zeer
 oed; doch uit vreeze dat de zotten of onvoorzigtigen daar af vallen en
 erdrinken kunnen, wil ik dat men er leunigen of borstweringen aan
 ke. (Men lachte noch sterker.) Ik heb alles gelezen wat men op
 onderwerp geschreven, alles gehoord, 't welk men er over gezegd
 est. Indien men verstandig was, dan zoude men commissarissen van
 politie in onze bibliotheken zenden, ten einde te verbranden alle de
 waarlijkste boeken, alle onbeschaamde prenten, alle werken, welke
 enen kunnen om ons te bederven, zelfs om de jonge harten te verte-
 ren; (nu schaterde men van lagchen.)

Na de optelling van alles wat men alzo konde verbranden, kwam de
 spreker tot de questie terug. Hij onderzocht alle de gevaren van de
 heid der drukpers, en eindigde met de voorgestelde wet zonder
 ige verandering aantenemen.

De heer Durbach, welke hen opvolgde, en die reeds meermalen voor
 heid van de drukpers gesproken heeft, bleef bij zijn aangenomen
 , en verwierp alzoo de voorgestelde wet, als strijdig met de konstitutie
 naaraanvolgende was de heer Goulard; deze begon met de rappor-
 van de commissie lof toe te zwaijen, en wilde de wet niet aan-
 , zonder zeer aanmerkelyke veranderingen. Hij wilde de vrij-
 van de drukpers begrensd hebben, en begreep dat het gevaarlijk
 am het lot des vaderlands bloot te stellen aan kwalijksgezinde
 vers.

De heer Dumolard eindigde, welke geene gelegenheid voor bij
 om de ministers tegen te spreken heeft thans ook met be-
 zich tegen de voorgestelde wet verklaard, en zeide onder an-
 ten slotte van zijne vol vuur uitgesprokene redevoering: "Vrien-
 de vrijheid! wij verdröegen de dwingelandij van Robespierre;
 de negende thermidor daagde aan de kinderen. Wij konden de
 elandij van Napoleon niet verdragen (hij dit gezegde hoorde
 eenig gemor,) doch de dwingelandij zop wel als de oorlog had-
 lijfrenten op ons hoofd en wij zagen de toekomst te gemoet. Fran-
 deze toekomst wil men voor ons weg nemen en voor altijd het
 beeld van de vrijheid met een looden kleed bedekken; zult gij
 dedogen? Ach! ik beroep mij op den Koning welken wij vereeren,
 en Koning die hetzelfde met zijne liefde beschutte, op den Koning
 door geene reeks van ongelukken daarvan is afgebragt geworden,
 den Koning, die ons gezworen heeft om hetzelfde voor eeuwen op
 ondsle geir van de monarchie te vestigen."

D U I T S C H L A N D.

FRANKFORT, den 6 Augustus.

hebben hier zonderlinge geruchten uit Italiën
 Joachim van Napels, namelijk, zou zich met
 verzoend hebben, en tot dezen laasten zou-
 velds krijtzoekers uit Piemont en andere stre-
 van Italiën; inzonderheid ook uit Korsika, naar
 toevloeijen, terwijl het hem aan geld in het ge-
 niet schijnt te ontbreken. Wijders van Napels
 nog door zijn geld in Frankrijk intriguieren, en
 snoegen onder zekere klassen van menschen zoe-
 aan te blazen. Dan wij herhalen het, het zijn
 geruchten, waarvoor wij niet instaan kunnen en
 schiën weinig grond hebben.

O O R D - A M E R I K A.

ALBANY, den 21 Februarij.

verlossing van Holland is li. vrijdag in deze stad
 gevierd. Eene natie, die de banden harer sla-
 verbreekt, is een der belangrijkste toeheelen
 menschelyken geest. Het verheft en vervult
 geaarde ziel en wekt de edelste aandoeningen
 vereerendst medegevoel onzer natuur. De staat
 New-York werd bevolkt en deze Stad gegrond-
 voor Nederlanders. Hare Inwoners bestaan nog
 deels uit de nakomelingen der oorspronkelyke
 ders, die zich aldaar hebben nedergezet. Nog
 behouden zij eene dierbare herinnering aan het
 hunner voorvaders. Deszelfs taal is onder hen
 vloren gegaan. Hunne kerken en kerkgebrui-
 van Hollandschen oorsprong. Het ligt niet
 met te twyfel, dat zulk een Volk onver-
 en dankbaardheid der nakomelingen ge-
 hebben. Zij kennen en zijn trotsch op hunne
 ardige afkomst. Het land hunner voorvaders
 en land van Godsdienst, van gelijkmatige Wet-
 en verlichte Staatkunde, van Kunsten, Weten-
 en, Handel en Vrijheid. Een Volk dat gewors-
 geleden, dat zijn bloed zoo overvloedig ver-
 heeft voor vrijheid en Godsdienst en van Staat,
 eene ruims plaats bekleed heeft in het oog
 schen, dat zoo vele uitmuntende mannen heeft
 dragt in Kunsten, Letteren, God- en Regtge-
 kan nimmer ophouden belangrijk te zijn
 de de laatste verloopende negen jaren hebben zij
 onder de Tollereuste onderdrukking en de
 dwingelandij, maar thans hebben des dwin-
 verongelijkingen een einde genomen, en een
 deling van den Doorluchtigen Willem, Prince
 ranje, den eersten Stadhouder, die in de Hol-
 che geschiedenis was wat Washington was in
 van Amerika, staat thans aan het hoofd der Hol-

landsche Regering. Ten einde een betamelijk gevoel
 van vreugde en dankbaarheid te toonen voor deze
 verlossing van het Land, dat de graven hunner voor-
 vaders bevat, heeft het Konsistorie der Hollandsche
 Kerk in deze stad, li. Vrijdag, in hunne Noorder-
 Kerk, eene opzettelijk daartoe bestemde bijeenkomst
 doen houden. Van de wijze waarop die Kerkdienst
 door hunne voortreffelijken Leeraar den Wel Eerwaar-
 den Heere Bradfort, gehouden werd, kan men be-
 zwaarlijk naar waarde eene schets geven. Zijne Ge-
 beden waren gepast, vurig, welsprekend en nadruk-
 kelyk, en vervulde de harten zijner toehoorders
 met een Godvruchtig gevoel, met edelmoedige en ver-
 hevene aandoeningen. In zijne Redevoering gaf hij
 eene belangrijke schets der Hollandsche Geschie-
 denist, uit welke hij vele tot het hart sprekende en
 gewigtige bemerkingen omtrent Godsdienst, Zede- en
 Staatkunde deed ontspruiten. Alles wat hij zeide,
 was naauwkeurig, juist en gepast. Het werd met
 warm gevoel uitgesproken, en wekte zoo veel oplet-
 tendheid, deelneming en aandacht; als zelden in
 eene openbare vergadering gezien wordt. Met genoe-
 gen bemerkte men, dat de viering van Hollandsch
 bevrijding zich niet beperkten tot de nakomelingen der
 Hollanders; hunne vrienden en medeburgers deelen
 in hunne overvloeiende vreugde, en paarden zich
 met hen in het bijwonen van den Kerkdienst, en in
 andere bewijzen van blijdschap, welke de gelegenheid
 te weeg bragt.

Des middags verzamelde zich een zeer talryk gezel-
 schap tot een voortreffelijk maal, dat te dezer ge-
 gelegenheid in het Hogement den Arend gegeven werd.
 De afstammelingen der Hollanders en hunne vrienden
 en medeburgers, die nevens hen dit Feestmaal hadden
 doen aanrigten, zagen zich verzeerd met de tegenwoor-
 digheid van verscheidene voorname de Inwoners als
 vreemdelingen, die ter bijwoning van hetzelfde als
 gasten genoodigd waren.

Er werden bij deze gelegenheid een aantal toosten
 ingesteld, voornamelijk ter eere van Oranjes Vorste-
 lijke Famielie, de bloei en welvaart en koophandel van
 beide landen, het welwezen van onderscheiden groote
 mannen die in Europa en Amerika hebben uitgeblo-
 ken, enz. enz. enz.

Overleed den 7 Augustus 1814. Heden over-
 leed alhier in den gezegden hoogen ouderdom van
 85 jaren en bijna 2 maanden, de wel Eerwaarde zeer
 geleerde heer HERMAN GERHARD VAN BREUGEL,
 rustend leeraar bij de Hervormde Gemeente dezer Stad.
 Mr. D. LOYCX VAN BREUGEL.
 Adr. T. HOEFT Wz., Executeuren.

Heden behagde het de Voorzienigheid mijnen
 tedere liefden Echtgenoot ACOBUS LOEFFEN,
 den 27 jaren van ouderdom, in den onder-
 dom van 27 jaren van ouderdom, eenen ver-
 eeniging van 13 jaren, voornamelijk van de
 gewone H. Sacramenten onzer Moeder de H. Kerk,
 zoo wij vertrouwen in zafigeren gewesten over-
 tenemen; ieder gevoelig wezen zal bekeken; hoe
 smartelyk dit verlies voor mij en de twee Pan-
 den onzer waarde Echtverbintenis zijn moet;
 wij verzoeken van Condoleantie Brieven dier
 genen, die in onze regmatige droefheid deelen,
 verschoond te blijven.

MEGEN, ADRIANA LOEFFEN,
 den 8 Augustus 1814. geb. DE WERD

Dezen morgen overleed alhier na eene langdu-
 rige Borstziekte en verval van Krachten in den
 onderdom van vijf-en-zeventig jaren, onze
 zeer geliefde Moeder en Schoonmoeder, de Wel
 Edele gebore Vrouwe WILHELMINA CHARLOT-
 TE DE SUARZ, Vrouwe van Geden, eerst We-
 dwive van wijlen den Heere Luitenant Kolonel
 DE SUARZ, en daarna van den Heere en Mr. GER-
 BRAND VESTER; schoon het verlies van de Over-
 ledene voor ons smertelyk valt, vertroost de
 overtuiging, dat zij voor zich zelve eene geluk-
 lige verwisseling gedaan heeft, en van een zeer
 ongelukkig en benaauwd leven verlost is, ons
 merkelyk in deze onze droefheid.

Hierbovenboven, J. J. DE SUARZ,
 den 10 Augustus 1814. en naam van Broeders
 en Zusters.

Het behagde der Almachtige, uit onze tedere
 armen door den dood wegterukken, ons eenigst
 en geliefd Kind JACOB, hij overleed te Astca,

